

تعليق علي بعض الاعداد الغير

موجوده في السبعينية. 1 صم 17:

31-12 و 58-51 و 18: 1-5

Holy_bible_1

الشبهة

الأعداد الموجودة في اصموييل 17: 18-31 و 41 و 58-51 و 18: 1-5 و 9 و 10 و 11 و 17

و 18 غير موجودة في الترجمة اليونانية، هكذا يقول علماء المسيحية.

وفي تعليق هذا يقول الدكتور منيس عبد النور رئيس الطائفة الإنجيلية بمصر في كتابه شبهات

وهمية حول الكتاب المقدس بعد أن أورد هذه الشبهة:

وللرد نقول: هذه الآيات التي يقول المعترض إنها غير موجودة في الترجمة اليونانية موجودة في النسخة العبرية التي هي الأصل الذي أخذت منه باقي الترجمات، كما أنها موجودة في نسخة أوريجانوس المحقق السكندري، وفي جميع النسخ ماعدا الترجمة اليونانية. وإذا قيل ما هو سبب حذف المترجم اليوناني لها؟ قلنا: ربما ظن المترجم وجود إشكال في هذه الآيات، وهو: كيف يجهل شاول وأبنير داود، مع أنه ورد في 1صموئيل 16:16-23 أن شاول طلبه ليضرب على العود أمامه، وكان يستفيق من الاضطراب الذي كان يعتري عقله، حتى جعله حامل سلاح له، فكان ملازماً له؟ فكيف يستفهم شاول عن داود كما في 17: 55 وفي الآيات التي بعدها ثم يجيبه أبنير: «لست أعلم ابن من هو».

فلما رأى المترجم في النسخة السبعينية ذلك أسقط من ترجمته هذه الآيات وتوهم أنه يحل الإشكال بهذا التصرف.

وهذا الكلام الذي يذكره الدكتور منيس عبد النور رئيس الطائفة الإنجيلية بمصر كفيل بنسف قدسية الكتاب المقدس والذي يدافع عنه الدكتور منيس في كتابه "شبهات وهمية حول الكتاب المقدس" أليس بقوله: « فلما رأى المترجم في النسخة السبعينية ذلك أسقط من ترجمته هذه الآيات وتوهم أنه يحل الإشكال بهذا التصرف» ما يشين الكتاب المقدس الخالي من التحريف؟.

الرد

ارجو الرجوع الي ملف الرد علي شبهة ضياع اعداد من الترجمة السبعينية للعهد القديم 1

صموئيل 18

اولا اخطأ المشكك في انه قال ان الاعداد غير موجوده السبعينية فهي في الحقيقه موجوده في بعض مخطوطات السبعينية وبعضها الاخر لا تحتوي علي الاعداد

فكلامه بصيغه عامه خطأ

والدليل

من موقع

Net Bible

18tc Some mss of the LXX lack vv. 12-31.

وهي ايضا موجوده في المخطوطه الاسكندرية المنقوله عن نسخه من السبعينية

ثانيا ايضا اخطأ في ارقام الاعداد فهي ليست كما ذكر ولكن

1 صم 17 : 12-31

1صم 17 : 41

1صم 17 : 50

1صم 17 : 55-58

اصم 18 : 1-5

اصم 18 : 9-11 (بعض السبعينية تحتوي علي العدد 9 وبعضها لا)

اصم 18 : 17-19

اصم 18 : 30

(او ملوك اول لان السبعينية فيها بدل من صموئيل اول وثاني وملوك اول وثاني فيها ملوك

اول وثاني وثالث ورابع واسم صموئيل الاول في السبعينية هو ملوك اول)

بالطبع الاعداد موجوده في كل التراجم الحديثه ولذلك لن اطيل في عرض التراجم الحديثه ولكن

اعود الي النسخ والمخطوطات القديمه

اولا الاعداد موجوده في كل الاصول العبري ومخطوطاته و

اولا مخطوط اليبو

الاعداد من 17 : 7 - 27

ואל שמיטת עבדך לקראת
 מערב כהיטת ידך את
 הכלים מעלד על ידי שומרי
 הכלים ותקח ומערת תתבא
 וישאל לאסוף לשלום
 והוא מודד עמך והנה
 איש הפנים עלה מלח
 חפלי שמי שמו כעת
 ממצרות פלשתים ויהי
 כדרכים תאלח וישמע
 דרוזכו איש ושראלי
 בראתם אתה איש ונמס
 מפניו ויהי אבא ואמר
 איש ישראל חראתם
 האיש תעלה הנה
 לחרף את ישראל עלה
 והנה האיש אשר זכור
 יעשרת חפלי וישערה
 ואת כל הטרודות את כפת
 אביו יגשה חפשי
 בישראל
 ויאמר הוד אל האנשים
 העפונים עמו לאמרי פד
 יעשה לאיש אשר נכח את
 חפלי שמי וילקח ויחסי ויהי
 מע ישראל כי מוחפ שמי
 העל יהיה כי חרף מערת
 אלקים יסו ויאמר לו

הלו כמלמה אלי אב
 הכבודי משנה אכניב
 והשלישי שמה וזה הוא
 הקטן וישלח הגדלים
 הלו אחרי שאלי
 וזה הדרוש שבמעל
 שאלי רעות את עא
 אכובית לחם ויש לי
 הפל שמי השכס והעב
 ויתעבאר בעים זה
 ויאמר שור הוד בטוח
 נאלא חרב אמת חפלי א
 הנה ושברה לחם הנה
 וזהו המענה לאחור
 ואת אשר תחרע החלב
 האלה תכיל לשדחקה
 ואת אחיה תפקד לשלום
 ואת ערבתם תקהו שאלי
 והמה וכל האש ושראלי
 בעמק האלה כדחמיסע
 פלשקים
 וישנם הוד בבקר והטש
 את צנאו על שמר וישא
 וזה כאשר צדה ויש
 תבא חמיעה ויחזיר
 חרצא ארתי עכנה וחרע
 כמלמה ויתעבוי שראלי

מאת שקלוס כדל וישא
 העעו הלק לפעו וישע
 ויקרא אל מיערת ישראל
 ויאמר להם למה תצאו
 לערם ולמה תלוא אע
 הפל שמי ואתם עבדים
 לשאל לטרובס איש
 וזה אבא אסובל וזה
 להחם אתה וזה כע והעו
 לכם לעבדים ואתם אע
 אכל לוחכתעו וחיותם
 לו לעבדים ויצרתם
 אתעו האמל הפל שמי אע
 חרפת את מערכת ישראל
 היום הזה תעלו איש
 ועל חסו חרף וישמע
 שאלי וכל ישראל את
 דברי הפל שמי האלה
 ויחם וירא מאר
 וזה כדראש אפרת הנה
 כפית לחם ויהי וישעו
 ישורו שמה בעסו האיש
 במי שאול וקן בא
 באנטוס ודלו שלשת
 בניו של הגדלים וילכס
 אחרי שאלי למי חמה
 וישעו שלשת בני אשר

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

ואל שמיטת עבדך לקראת מערב כהיטת ידך את הכלים מעלד על ידי שומרי הכלים ותקח ומערת תתבא וישאל לאסוף לשלום והוא מודד עמך והנה איש הפנים עלה מלח חפלי שמי שמו כעת ממצרות פלשתים ויהי כדרכים תאלח וישמע דרוזכו איש ושראלי בראתם אתה איש ונמס מפניו ויהי אבא ואמר איש ישראל חראתם האיש תעלה הנה לחרף את ישראל עלה והנה האיש אשר זכור יעשרת חפלי וישערה ואת כל הטרודות את כפת אביו יגשה חפשי בישראל ויאמר הוד אל האנשים העפונים עמו לאמרי פד יעשה לאיש אשר נכח את חפלי שמי וילקח ויחסי ויהי מע ישראל כי מוחפ שמי העל יהיה כי חרף מערת אלקים יסו ויאמר לו

ואל שמיטת עבדך לקראת מערב כהיטת ידך את הכלים מעלד על ידי שומרי הכלים ותקח ומערת תתבא וישאל לאסוף לשלום והוא מודד עמך והנה איש הפנים עלה מלח חפלי שמי שמו כעת ממצרות פלשתים ויהי כדרכים תאלח וישמע דרוזכו איש ושראלי בראתם אתה איש ונמס מפניו ויהי אבא ואמר איש ישראל חראתם האיש תעלה הנה לחרף את ישראל עלה והנה האיש אשר זכור יעשרת חפלי וישערה ואת כל הטרודות את כפת אביו יגשה חפשי בישראל ויאמר הוד אל האנשים העפונים עמו לאמרי פד יעשה לאיש אשר נכח את חפלי שמי וילקח ויחסי ויהי מע ישראל כי מוחפ שמי העל יהיה כי חרף מערת אלקים יסו ויאמר לו

ואל שמיטת עבדך לקראת מערב כהיטת ידך את הכלים מעלד על ידי שומרי הכלים ותקח ומערת תתבא וישאל לאסוף לשלום והוא מודד עמך והנה איש הפנים עלה מלח חפלי שמי שמו כעת ממצרות פלשתים ויהי כדרכים תאלח וישמע דרוזכו איש ושראלי בראתם אתה איש ונמס מפניו ויהי אבא ואמר איש ישראל חראתם האיש תעלה הנה לחרף את ישראל עלה והנה האיש אשר זכור יעשרת חפלי וישערה ואת כל הטרודות את כפת אביו יגשה חפשי בישראל ויאמר הוד אל האנשים העפונים עמו לאמרי פד יעשה לאיש אשר נכח את חפלי שמי וילקח ויחסי ויהי מע ישראל כי מוחפ שמי העל יהיה כי חרף מערת אלקים יסו ויאמר לו

נשאל ב יקרא נשאל כי נשאלה שאלה
בני ישראל

נשאל ב כי יקרא ויחלוק נשאל כי יקרא נשאל
הקטוב ב כי יקרא ויחלוק נשאל כי יקרא נשאל

נשאל ב כי יקרא ויחלוק נשאל כי יקרא נשאל
הקטוב ב כי יקרא ויחלוק נשאל כי יקרא נשאל

השם ככפר הים לאמר כד
יששכר באש אשר נקט
ישמעאל אבי אחי הגדל
בדברו אל האנשים והם
אף אל אב בדור והאמר
למה יזוהרתי ועלמי נשאת
מלשתי נשאתי ונשאתי
אני ועלמי ונשאתי ונשאת
לעל ככפר מלש ראת
הפליחם הורדו והאמר
הורמה עשית עתה והא
בכר הוא ויסקמאני לא
מילי אחר והאמר ככפר
היהו שבתו העם נכסר
פסוק הראשון וישמע
הדברים אשר דבר הד
ועדו לפני שאר יקרא
והאמר דע אל שאר
אלו אל לב אדם עליו
עדי קולו ונחם עם
הפלישתו הוה והאמר
שאל אל הדוד לא תוכל
ללכת אל הפלישתו הוה
להלחם עמו כי נער אתה
והוא איש מלחמה מעתה
והאמר הדוד אל ה
שאל רעה הוה עבד
לאביו כעני וכאדאוי

ואתה דבונש אשה
מח ערו ונצאת אחריו
והסתו ודעתו מפיו וקס
על והחוקתי בוקט והסתו
והמיתו עם את הארז עם
הרב חכה עבדך וזהו
הפלישתו הערל הוה
פאחד מהם כי חרף מעלת
אלהים חתם והאמר
הודיעוה אשר הוה עלי
הארז ונכר הרב הוא רעל
מד הפלישתו הוה
האמר שאר אל
הוד לד והוה נחוק עמך
והלכט שאר את הדוד
מרוועתו קובע נחשת
על אשו ונלכט אתו
שרו והוה דוד את חם
מעל המדח והאל ללכת
כי לאנס יקרא הדוד
אל שאר לא אוכל
ללכת באיזה כי לאנסית
ויסרס הדוד מעליו וקח
מקלו בדוד ויבחר לו חמשה
חל קו אבנים מן העל
ונשם אתם בכלי חרץ עק
אשר לו וכני קוטן קלע
בדוד והאמר אל הפלישתו

ולך חפלי שתו הלקות
אל דוד והאיש נשא
הצעה לפניו ויבט חפלי
והראו את נדד והסתו
ביתו הנשוא ולכני עם
יפת מראו והאמר חפלי
אל הדוד הכלב אגני כי
אתה בא אל מקלות
ויקבל חפלי שתו את
הוד בא והוה אביו
חפלי שתו אל הדוד לכה
אלו ואתנן את קשרך
לעוף השמים ויבט חמת
השדה והאמר
הוד אל חפלי שתו אתה
כא אביו חרבו וכחנת
וכי חוואגב באלו
בשם הוה עבאת ארז
מערכות ישראל אשר
חנפת חתום הוה יסגור
והוה בדוד והוה יקרא חסרות
את האשך מעלך ונפת
פגר מחנה פלישתים חתום
הוד לעוף השמים ויחית
האמר וקח עיניך הארץ
כי ויש אל חתום להשרא
ודע כל הקתל חתום
לא סורבו וסנת יחשיע

וזהו יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא
כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא

וזהו יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא
כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא כי יקרא

ثانيا مخطوطة لنجراد وهو موجود في مخطوطة رقم 4.14

وصورة احد صفحاتها

מספר 1 של המוסדות למען ויחידים
השם מספר קריאתו 11 והמספר 118

השם 1 של המוסדות למען ויחידים
השם מספר קריאתו 11 והמספר 118

1 וישםתי ופני ה' אתכם ואת
2 ותחברתי לפניכם מצודות
3 צדקה וחסד ורחם עליכם
4 ותחונתי מן השמים את ישראל
5 לקחתי ונחמתי מן לקחתי ואת
6 מי עשיתי את מי רעותי
7 ומי ימלא קרונותי כפר ואמים
8 ענין וראשיכם וראשי
9 ראשיכם קרונותי אבן ענת
10 וראשיכם קרונותי אבן ענת
11 וראשיכם קרונותי אבן ענת
12 וראשיכם קרונותי אבן ענת
13 וראשיכם קרונותי אבן ענת
14 וראשיכם קרונותי אבן ענת
15 וראשיכם קרונותי אבן ענת
16 וראשיכם קרונותי אבן ענת
17 וראשיכם קרונותי אבן ענת
18 וראשיכם קרונותי אבן ענת
19 וראשיכם קרונותי אבן ענת
20 וראשיכם קרונותי אבן ענת

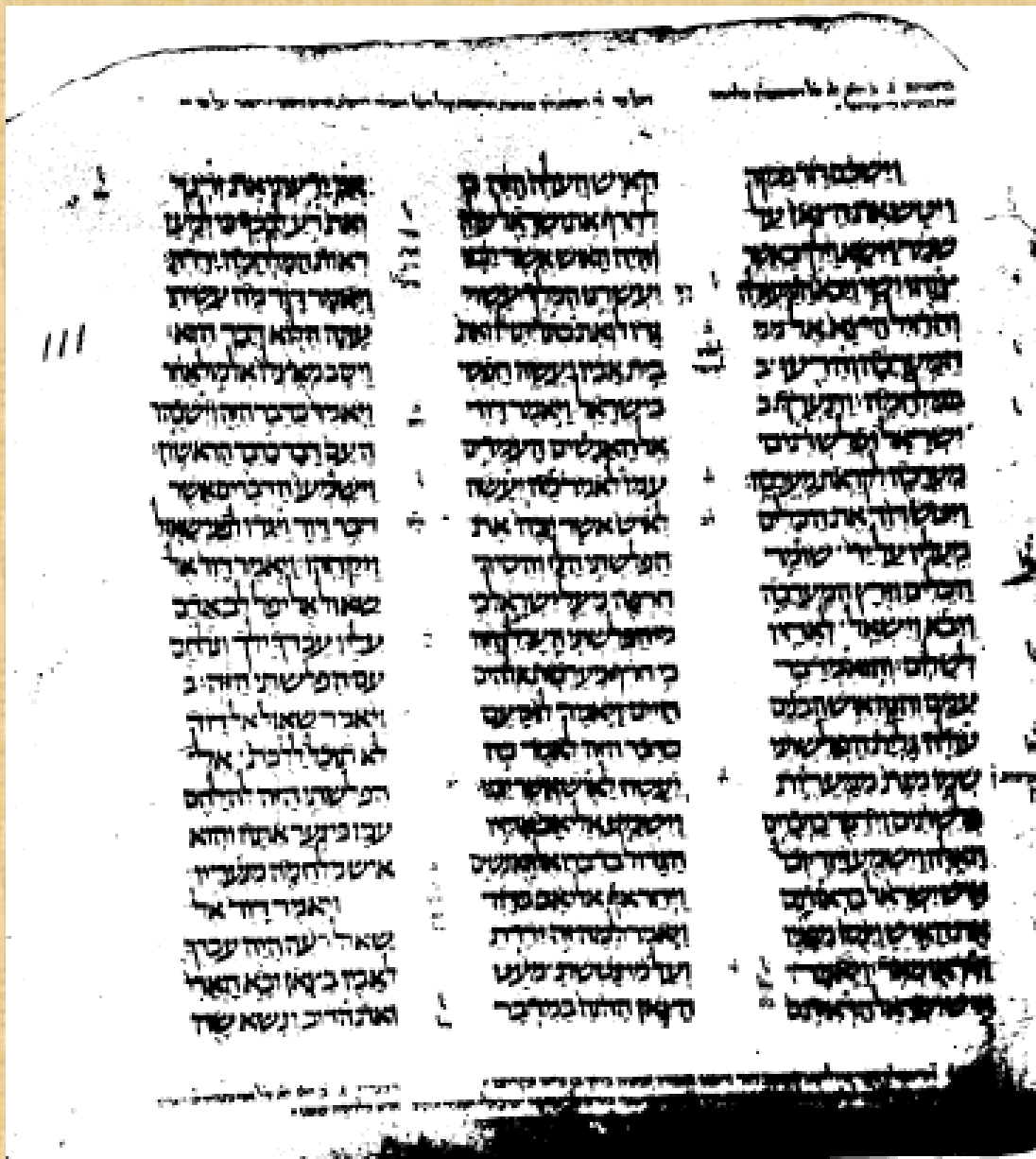
1 אל יכנס עשיתם לך ככל
2 השוכב עיניכם
3 ויהי לכם חרות וקיום
4 שאול אתה עם של שאול
5 ראשיכם וראשיכם וראשיכם
6 באשנות הקדוה וכן את ישראל
7 עד סוף היום ויהי חן שארית
8 ותפועו ראשיכם וראשיכם
9 וחדו וראשיכם עם אל שאול
10 מי האמר שאול וכלו עלינו
11 תנו ראשיכם וראשיכם וראשיכם
12 שאול ראשיכם וראשיכם וראשיכם
13 כי היום עשו חרות וקיום
14 בישראל וראשיכם וראשיכם
15 שמאל אלהים לכוונת
16 ה' ויהי חן וקדושתו וקדושתו
17 ויהי חן וקדושתו וקדושתו
18 שם את שאול לפני ה' ותהי
19 בג' ויהי חן וקדושתו וקדושתו
20 שלמים לפני ה' ותהי שלמה
21 שם שאול וכל אנשי ישראל
22 עד מאד
23 ויאמר שמאל אל כל
24 ישראל ויהי חן וקדושתו וקדושתו
25 לכן ישראל ויהי חן וקדושתו וקדושתו
26 על כל ישראל ויהי חן וקדושתו וקדושתו
27 מתעורר לפניכם ואת וקדושתו

1 מל אלהים בכל גמול ישראל
2 ואם אומר שיש עונות וקדושתו
3 אלוך וכן אתה מל אלהים וקדושתו
4 שאול וקדושתו וקדושתו וקדושתו
5 הענין וראשיכם וראשיכם וראשיכם
6 וחסד ותחנה שאול בא אחרי
7 תפוקו מזה שיהיה וקדושתו וקדושתו
8 מה ענין וקדושתו וקדושתו וקדושתו
9 אתה וראשיכם וראשיכם וראשיכם
10 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
11 בשם ואתה וקדושתו וקדושתו וקדושתו
12 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
13 כקדושתו וקדושתו וקדושתו וקדושתו
14 בכל ישראל ויהי חן וקדושתו וקדושתו
15 לאמר אשר איננו נראים
16 שאול וקדושתו וקדושתו וקדושתו
17 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
18 עיניכם וקדושתו וקדושתו וקדושתו
19 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
20 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
21 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
22 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
23 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
24 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
25 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו
26 ויהי חן וקדושתו וקדושתו וקדושתו

המספר 1 של המוסדות למען ויחידים
השם מספר קריאתו 11 והמספר 118

ומخطوة القاهرة

وصورة احد صفحاتها

ومخطوطة برلين

وصورة احد صفحاتها

לא ישכב עיני לביתו
 גם אינו לא אחשך פי אדכיה בער רוחו
 חיס אינו את תען
 כי אמרתי תתגמל ערשיו
 והתענג בחלמות
 והתהלך מהונן נפשו
 מהאטותו לא לעולם אחיה
 ומה אבוש כי תגדילני
 והפקדתי לבין ימים
 כמה לא תשעה ממנו
 וטעמו מה אפעל כי פני האדם למה שמיתני למפגע לך ואהיה על
 למשאתי ומה לא תשא פשעו
 כי עתה לעפר אשכב

ולא יכורנו עוד מקומנו
 אשיחה כמד נפשו
 כיתשים עליו משמד
 ישא נפשו מושפנו
 ומחזינות הנבע נע
 מות מעצמתני
 חול ממע כי הבד ימו
 כי תשית אלון לבך
 להצנים תכחככו
 לא תרפכ ער בלעי יקד
 ותעביר את עו
 ושחרתני ואינו

ויעז בלדך השוחי ויאמר

כי אין תמלא אלון
 האל וענות משפט
 אב כשך וטאו לו
 אם אותה תשחר אל אל
 את כי וישיר אותה כי עתה יעיר עליך

ורוח נביר אמרו פיך
 ואט שדיו יעצות ערוך
 וישלחם ביד פשעם
 ואל שדיו ומתחננו
 ושלם נחת עריוך
 ומחוריתך ישגל מארץ
 וכן לדיון הכותם

היבד אשכב העפר
 ואל תשכח
 ואל תשכח

إذا العبري لا يوجد فيه خلاف

ايضا الترجمات القديمه الي اللاتيني

الفلجاتا للقديس جيروم

17	12	Now David was the son of that Ephrathite, of Bethlehem Juda, before mentioned, whose name was Isai, who had eight sons, and was an old man in the days of Saul, and of great age among men.	David autem erat filius viri ephrathei de quo supra dictum est de Bethlehem Iuda cui erat nomen Isai qui habebat octo filios et erat vir in diebus Saul senex et grandevus inter viros
17	13	And his three eldest sons followed Saul to the battle: and the names of his three sons that went to the battle, were Eliab, the firstborn, and the second, Abinadab, and the third Samma:	abierunt autem tres filii eius maiores post Saul in proelium et nomina trium filiorum eius qui perrexerant ad bellum Heliab primogenitus et secundus Abinadab tertiusque Samma
17	14	But David was the youngest. So the three eldest having followed Saul,	David autem erat minimus tribus ergo maioribus secutis Saulem
17	15	David went, and returned from Saul, to feed his father's flock at Bethlehem.	abiit David et reversus est a Saul ut pasceret gregem patris sui in Bethlehem
17	16	Now the Philistine came out	procedebat vero Philistheus mane

	morning and evening, and presented himself forty days.	et vespere et stabat quadraginta diebus
17	17 And Isai said to David, his son: Take for thy brethren an ephi of frumenty, and these ten loaves, and run to the camp to thy brethren,	dixit autem Isai ad David filium suum accipe fratribus tuis oepi pulentae et decem panes istos et curre in castra ad fratres tuos
17	18 And carry these ten little cheeses to the tribune: and go see thy brethren, if they are well: and learn with whom they are placed.	et decem formellas casei has deferes ad tribunum et fratres tuos visitabis si recte agant et cum quibus ordinati sint disce
17	19 But Saul, and they, and all the children of Israel, were in the valley of Terebinth, fighting against the Philistines.	Saul autem et illi et omnes filii Israhel in valle Terebinthi pugnabant adversum Philisthim
17	20 David, therefore, arose in the morning, and gave the charge of the flock to the keeper: and went away loaded, as Isai had commanded him. And he came to the place of Magala, and to the army, which was going out to fight, and shouted for the battle.	surrexit itaque David mane et commendavit gregem custodi et onustus abiit sicut praeceperat ei Isai et venit ad locum Magala et ad exercitum qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine
17	21 For Israel had put themselves in array, and the Philistines who stood against them were prepared.	direxerat enim aciem Israhel sed et Philisthim ex adverso fuerant praeparati
17	22 And David leaving the vessels which	derelinquens ergo David vasa

	<p>he had brought, under the care of the keeper of the baggage, ran to the place of the battle, and asked if all things went well with his brethren.</p>	<p>quae adtulerat sub manu custodis ad sarcinas cucurrit ad locum certaminis et interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos</p>
1723	<p>And as he talked with them, that baseborn man, whose name was Goliath, the Philistine, of Geth, shewed himself coming up from the camp of the Philistines: and he spoke according to the same words, and David heard them,</p>	<p>cumque adhuc ille loqueretur eis apparuit vir ille spurius ascendens Goliath nomine Philistheus de Geth ex castris Philisthinorum et loquente eo haec eadem verba audivit David</p>
1724	<p>And all the Israelites, when they saw the man, fled from his face, fearing him exceedingly.</p>	<p>omnes autem Israhelitae cum vidissent virum fugerunt a facie eius timentes eum valde</p>
1725	<p>And some one of Israel said: Have you seen this man that is come up, for he is come up to defy Israel. And the man that shall slay him, the king will enrich with great riches, and will give him his daughter, and will make his father's house free from tribute in Israel.</p>	<p>et dixit unus quispiam de Israhel num vidisti virum hunc qui ascendit ad exprobrandum enim Israheli ascendit virum ergo qui percusserit eum ditabit rex divitiis magnis et filiam suam dabit ei et domum patris eius faciet absque tributo in Israhel</p>
1726	<p>And David spoke to the men that stood by him, saying: What shall be given to the man that shall kill this</p>	<p>et ait David ad viros qui stabant secum dicens quid dabitur viro qui percusserit Philistheum hunc</p>

	Philistine, and shall take away the reproach from Israel? for who is this uncircumcised Philistine, that he should defy the armies of the living God?	et tulerit obprobrium de Israhel quis est enim hic Philistheus incircumciscus qui exprobravit acies Dei viventis
1727	And the people answered him the same words, saying: These things shall be given to the man that shall slay him.	referebat autem ei populus eundem sermonem dicens haec dabuntur viro qui percusserit eum
1728	Now when Eliab his eldest brother heard this, when he was speaking with others, he was angry with David, and said: Why camest thou hither? and why didst thou leave those few sheep in the desert? I know thy pride, and the wickedness of thy heart: that thou art come down to see the battle.	quod cum audisset Heliab frater eius maior loquente eo cum aliis iratus est contra David et ait quare venisti et quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto ego novi superbiam tuam et nequitiam cordis tui quia ut videres proelium descendisti
1729	And David said: What have I done? is there not cause to speak?	et dixit David quid feci numquid non verbum est
1730	And he turned a little aside from him to another: and said the same word. And the people answered him as before.	et declinavit paululum ab eo ad alium dixitque eundem sermonem et respondit ei populus verbum sicut et prius
1731	And the words which David spoke were heard, and were rehearsed	audita sunt autem verba quae locutus est David et adnuntiata in

	before Saul.	conspectu Saul
--	--------------	----------------

واهميتها ان القديس جيروم في القرن الرابع ينقل عن مخطوطات عبريه اقدم بكثير وكان علي

اطلاع بالسبعينية ايضا

والبشيتا ايضا

التي ايضا تنقل عن مخطوطات اخري للعبري

"12 ¶ Now David was the son of an Ephrathite of Beth-lehem of Judah, whose name was Jesse; and he had eight sons; and the man was old and advanced in years in the days of Saul. 13 And the three older sons of Jesse went and followed Saul to the battle; and their names were Eliab the first-born, and next to him Abinadab, and the third Shammah. 14 And David was the youngest; 15 Now David had returned from Saul, and was gone to tend his father's sheep at Beth-lehem. 16 And the Philistine drew near morning and evening, and presented himself for forty days. 17 And Jesse said to David his son, Take now for your brothers an ephah of parched wheat and ten loaves of bread, and run to the camp to your brothers; 18 And carry these ten cheeses to the commander of their thousand and inquire into the welfare of your brothers and bring the news of them to me. 19 Now Saul and all the men of Israel were in the valley of Terebinth fighting with the Philistines. 20 And David rose up early in the morning and left the sheep with the keeper, and took and went as Jesse had commanded him; and he came to the camp in the valley which goes up to the battle array, and the army shouted for the battle. 21 Then Israel and the Philistines put themselves in battle array, army against army. 22 And David put off his provisions by the side of the baggage, and ran into the army ranks, and came and saluted his brothers. 23 And while he was talking with them, behold, there came up the champion, the Philistine of Gath, Goliath by name, out of the armies of the Philistines, and spoke the same words; and David heard them. 24 And all the men of Israel, when they saw the mighty man, were afraid and fled from him. 25 And the men of Israel said, Have you seen this man who

Israel, when they saw the mighty man, were afraid and fled from him. 25 And the men of Israel said, Have you seen this man who has come up? Surely to defy Israel he has come up; and it shall be that the man who kills him, the king will enrich him with great riches and will give him his daughter and make his father's house free in Israel. 26 And David said to the men who stood by him, What shall be done for the man who kills this uncircumcised Philistine and takes away the reproach from Israel? For who is this uncircumcised Philistine that he should defy the armies of the living God? 27 And the people told him the king's promises, saying, So shall it be done to the man who kills him. 28 And Eliab his eldest brother heard him when he spoke to the men; and Eliab's anger was kindled against David, and he said to him, Why have you come down here? And with whom have you left those few sheep in the wilderness? I know your boldness and the evil of your heart; for you have come down to see the battle. 29 And David said, What have I done now? Behold, I was just talking. 30 And he turned from him to the other side, and spoke in the same manner; and the people answered him again as they had done before."

"31 ¶ And when the words which David spoke were reported to

والترجوم وهو من القرن الثاني

ترجوم يوناتان

12 וְדָוִד בֶּר גִּבּוֹר אֶפְרַתִּי הָדִין מִבַּיִת לַחֵם דָּבִית הַיְהוּדָה וּשְׁמִיָּה יִשִׁי וְלִיָּה תִמְנָא כְּנִין וְגִבְרָא

כִּי וּמִי שְׂאוּל סָב

13 וְאֶזְלוּ תִלְתָּה כְּנִי יִשִׁי כִּבְרִבְיָא אֶזְלוּ כְּתַר שְׂאוּל לְקַרְבָּא

14 וְדָוִד הוּא זְעִירָא וּתְלָתָה בְנוֹהֵי כִּבְרִבְיָא אֶזְלוּ כְּתַר שְׂאוּל:

15 וְדָוִד אֶזִּיל וְתַאִיב

- 16 ויקריב פֿלשֶׁתֶּאֶה מִקְדִּים וּמַחֲשִׁיד וְאֶתְעַתֵּד אַרְבָּעִין י' וּמִין:
- 17 וְאָמַר יְשִׁי לְדָוִד בְּרִיָּה סֵב כְּעַן לְאַחַד מְכִילֶתָא דְקִלְיָא
- 18 וְיֵת עֶסֶר גּוֹבֵנִין דְחֻלְבָּא הָאֵלִין ת' וְכִיל לְרֵב אֶלְפָּא וְיֵת אַחַד תְּסַעֵר
- 19 וְשְׂאוּל וְאֲנֹן וְכָל אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּמִישֹׁר בְּטָמָא מְגִיחִין קֶרְבָּא עִם פֿלֶשֶׁתֶּאִי:
- 20 וְאֶקְדִּים דְּוִיד בְּצַפְרָא וּשְׂבַק יֵת עָנָא עַל נְטָרָא
- 21 וְסִדְרוּ יִשְׂרָאֵל וּפֶלֶשֶׁתֶּאִי סִדְרָא לְקִדְמוֹת סִדְרָא:
- 22 וּשְׂבַק דְּוִיד יֵת מְנַיָּא דְעָל וְהִי
- 23 וְהוּא מְמַלִּיל עִמָּה וְזֵה גְבֵרָא מְבִינִיה וְזֵה סְלִיק גְּלִית פֿלֶשֶׁתֶּאֶה שְׁמִיה מִגַּת מְסִדְרֵי פֿלֶשֶׁתֶּאִי
- 24 וְכָל אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּמַחֲזִיָּה וְזֵה גְבֵרָא וְאֶפְכוּ
- 25 וְאָמַר אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל הַחֲזִית וְזֵה גְבֵרָא דְסָלִיק הָדִין אֲרִי לְחִסְדָּא יֵת יִשְׂרָאֵל סְלִיק וְהִי גְבֵרָא דִיקֶטְלַנְיָה יַעֲתַרְנִיָּה חוֹרִין רַבְרַבִּין בְּיִשְׂרָאֵל:
- 26 וְאָמַר דְּוִיד לְגְבֵרָא דְקִנְיָן עִמָּה לְמִימֵר מָא יֵתְעֵבִיד לְגְבֵרָא דִיקֶט וְלַעֲבָדֵי קֶרְבָּא עִמָּא
- 27 וְאָמַר לִיָּה עִמָּא כְּפִתְגָמָא הָדִין
- 28 וּשְׁמַע אֱלִיָּאב אַחוּהִי רָבָא בְּמַלְלוּתִיהָ עִם גְּבֵרָא וּתְקִיף רוּגְזָא דְאֱלִיָּאב בְּדְוִיד וְאָמַר לְמָא דְנָן נַחֲתָמָא וְעַל מִן רַטְשָׁתָא זְעִיר עָנָא הָאֲנִין בְּמַדְבְּרָא אָנָּא יְדַעְנָא יֵת בְּקֶרְנוֹתְךָ וְיֵת בִּישׁוֹת לְךָ אֲרִי בְדִיל לְמַחֲזִי עֲבָדֵי קֶרְבָּא נַחֲתָמָא:
- 29 וְאָמַר דְּוִיד מָא עֲבָדִית כְּעַן הֲלָא פִתְגָם הוּא אֲמַרִית
- 30 וְאֶסְתַּחֲר מַלְוִתִּיהָ לְקַבֵּיל אַחֲרֵי וְאָמַר כְּפִתְגָמָא הָדִין וְאֶתִּיבוּהִי עִמָּא פִתְגָמָא כְּפִתְגָמָא קִדְמָאָה:
- 31 וְאֶשְׁתַּמְעוּ פִתְגָמָא דְמַלְלִיל דְּוִיד וְחֹאוּ קַדָּם שְׂאוּל וְדַבְרוּהִי:

والان اقدم دليل هام جدا في هذا الموضوع وهو

مخطوطات قمران

النص موجود في قمران يؤكد اصالته

ففي الكهف الاول

1Q7

وجد اجزاء من سفر صموئيل منها الاعداد

18: 17-18

وجدت الاعداد كامله في الكهف الرابع

4Qsamb

وبهذا نتأكد بصورة قاطعه من اصالة الاعداد

هذا بالضافة الي استشهاد الكثير من الالباء بهذه الاعداد

و فقط علي سبيل المثال استشهاد القديس اغناطيوس

اصم 18 : 18

I do not ordain these things as an apostle: for “who am I, or what is my father’s house,”⁹¹⁵⁹¹⁵ **1 Sam. xviii. 18**; 2 Sam. vii. 18.

من انا وما هو عشيرة ابي (1 صم 18 : 18)

والعلامه اوريجانوس (الذي كتب الهكسبلا ويعرف السبعينية جيد جدا)

Chapter II.—On the Opposing Powers.

In the first book of Kings, also, an evil spirit is said to strangle²⁵²⁹²⁵²⁹ **1**

Sam. xviii. 10, Saul;

في كتاب ملوك الاول (صموئيل الاول مكتوب ايضا روح ردي اقتحم شاوول)

وكررها ثانية في

Book IV.

Translated from the Latin of Rufinus.

Chapter I.—That the Scriptures are Divinely Inspired.

and, “An evil spirit from the LORD plagued Saul;”²⁷⁴¹²⁷⁴¹ Cf. **1 Sam. xviii. 10**.

وايضا

له تعليق هام علي هذا العدد وترجمته في

Translated from the Greek.

Chapter I.—On the Inspiration of Holy Scripture, and How the Same is to be Read and Understood, and What is the Reason of the Uncertainty in it;

and of the Impossibility or Irrationality of Certain Things in it, Taken According to the Letter.

and, “An evil spirit from the LORD plagued Saul;”²⁸⁶⁷²⁸⁶⁷ Cf. **1 Sam. xvi. 14;** **xviii. 10.** and countless other passages like these—they have not ventured to disbelieve these as the Scriptures of God; but believing them to be the (words) of the Demiurge, whom the Jews worship, they thought that as the Demiurge was an imperfect and unbenevo**357**lent God,

فهو اولا يؤكد معرفت اباة الكنيسه باختلاف البسيط في الترجمات عن الاصل العبري وسببه هو
بعض ايمان البعض الكامل ان هذا نص كلام الله

اما عن المخطوطات للسبعينية فذكرت ان بعضها لا يحتوي علي الاعداد وبعضها يوجد به
الاعداد والتي تحتوي علي الاعداد

فالنص من 17: 12-31 هو

12 Ο Δαβίδ ήταν γιος του Ιεσσαί του Εφραιμίτη από τη Βηθλεέμ της φυλής Ιούδα. Ο Ιεσσαί είχε οχτώ γιους και στις μέρες του Σαούλ ήταν πια πάρα πολύ γέρος.

13 Οι τρεις μεγαλύτεροι γιοι του Ιεσσαί είχαν ακολουθήσει το Σαούλ στον πόλεμο. Ονομάζονταν ο πρωτότοκος Ελιάβ, ο δεύτερος Αβιναδάβ και ο τρίτος Σαμμά. Ο Δαβίδ ήταν ο νεότερος.

15 Ο Δαβίδ πήγαινε και υπηρετούσε το Σαούλ αλλά ξαναγύριζε στη Βηθλεέμ, για να βόσκει τα πρόβατα του πατέρα του.

16 Σαράντα μέρες ο Γολιάθ προχωρούσε πρωί και βράδυ προς τους Ισραηλίτες και στεκόταν αντίκρυ τους.

17 Μια μέρα ο Ιεσσαί είπε στο Δαβίδ, το γιο του: «Πάρε, για τους αδερφούς σου ένα εφά φρυγανισμένο στάρι κι αυτά τα δέκα καρβέλια ψωμί και τρέξε να τα πας στο στρατόπεδο, στους αδερφούς σου.

18 Κι αυτά τα δέκα κεφάλια φρέσκο τυρί πήγαινέ τα στο χιλίαρχο. Μάθε πώς είναι οι αδερφοί σου, και πάρε απ' αυτούς κάποιο σημάδι, για να βεβαιωθώ πως είναι καλά.

19 Βρίσκονται μαζί με το Σαούλ και μ' όλο τον ισραηλιτικό στρατό στην Κοιλάδα των Τερεβίνθων πολεμώντας τους Φιλισταίους».

20 Ο Δαβίδ σηκώθηκε νωρίς το πρωί, άφησε τα πρόβατα σ' έναν φύλακα, πήρε τα πράγματα και πήγε όπως τον διέταξε ο Ιεσσαί. Έφτασε στο περιχαράκωμα, την ώρα που ο στρατός προχωρούσε να πάρει θέση για τη μάχη κραυγάζοντας την πολεμική κραυγή.

21 Οι Ισραηλίτες και οι Φιλισταίοι είχαν παραταχθεί για πόλεμο, ο ένας απέναντι στον άλλον.

22 Ο Δαβίδ άφησε στη φροντίδα του φύλακα των αποσκευών τα πράγματα που είχε φέρει, κι ο ίδιος έτρεξε στις γραμμές του στρατεύματος. Μόλις έφτασε εκεί, ρώτησε τους αδερφούς του για την υγεία τους.

23 Κι ενώ μιλούσε μαζί τους, βγήκε από τις γραμμές των Φιλισταίων ο μονομάχος πολεμιστής από τη Γαθ, ο Γολιάθ, κι άρχισε να ξαναλέει τα ίδια εκείνα λόγια. Και τον άκουσε ο Δαβίδ.

24 Οι Ισραηλίτες, όταν τον έβλεπαν έφευγαν από μπροστά του τρομαγμένοι

25 κι έλεγαν μεταξύ τους: «Βλέπετε αυτόν τον άντρα, που προχωράει κατά 'δω; Έρχεται πάλι για να προκαλέσει τους Ισραηλίτες. Όποιος μπορέσει να τον σκοτώσει, ο βασιλιάς θα τον γεμίσει πλούτη, θα του δώσει την κόρη του για γυναίκα και θ' απαλλάξει το πατρικό του σπίτι από τους φόρους.

26 Τότε ο Δαβίδ, ρώτησε τους άντρες γύρω του: «Τι θα κάνουν σ' εκείνον που θα σκοτώσει αυτόν το Φιλισταίο και θα ξεπλύνει την ντροπή απ' τους Ισραηλίτες; Μα ποιος είναι λοιπόν, αυτός ο απερίτμητος, που ξευτελίζει έτσι τα στρατεύματα του αληθινού Θεού;»

27 Οι στρατιώτες τού είπαν πάλι ποια ήταν η αμοιβή για όποιον θα σκότωνε το Φιλισταίο.

28 Ο Ελιάβ, ο μεγαλύτερος αδερφός του, όταν άκουσε το Δαβίδ να μιλάει με τους στρατιώτες, οργίστηκε εναντίον του και του είπε: «Γιατί ήρθες εδώ; Σε ποιον τ' άφησες τα λίγα εκείνα πρόβατα στην έρημο; Εγώ ξέρω την αλαζονεία σου και την κακία σου. Σίγουρα ήρθες για να δεις τη μάχη».

29 «Τι κακό έκανα λοιπόν;» είπε ο Δαβίδ. «Δεν μπορώ να ρωτήσω κάτι;»

30 Άφησε τον αδερφό του και στράφηκε σ' έναν άλλο. Συνέχισε να ρωτάει το ίδιο πράγμα κι όλοι του έδιναν την ίδια απάντηση.

31 Τα λόγια που έλεγε ο Δαβίδ διαδόθηκαν κι έφτασαν μέχρι το Σαούλ, ο οποίος έστειλε να του τον φωνάξουν.

ويطابق العبري

والان جزء هام وهو لماذا لا توجد الاعداد في بعض مخطوطات السبعينية ؟

كما شرحت باختصار سابقا في ملف هل كان داود يعمل حامل سلاح لشاول امر راعي غنم

ولماذا لم يتعرف عليه شاول

وايضا كما شرح كل من

Wellhausen

McCarter

ان السبب هو تفسيري للاعداد فهي لان السبعينية ترجمه تفسيرييه فهي تهتم بشرح القصة وقد تلجأ لان تضيف بعض الكلمات او الجمل التفسيرية لتشرح وايضا قد تلجأ الي لغى اعداد قد تبدوا غير متناسقه مع السياق

ومن يستخدم السبعينية او حتي يستشهد بها يجب ان يفهم هذا المبدأ الترجمة التفسيريه هي تفسيريه وليست لفظيه ولا تصلح اصلا للاستشهاد كدليل علي التحريف لانها ترجمه فكتبها اليهود للامم ليست لغرض نشر الفكر اليهودي ولكن بناء علي طلب بطليموس

فهم يشرحون للامم وليس ينقلون النص الاصيلي

ودليل كلامي ان السبعينية اضافت اجزاء ايضا في اصحاحي 17 و 18 يوجد 17 اضافته تتراوح بين كلمة الي جملة طويله وكلها اضافات تفسيرية

17: 1 و جمع الفلسطينيين جيوشهم للحرب فاجتمعوا في سوكوه التي ليهوذا و نزلوا بين سوكوه و عزيقة في افس دميم

17: 2 و اجتمع شاول و رجال اسرائيل و نزلوا في وادي البطم و اصطفوا للحرب للقاء الفلسطينيين

17: 3 و كان الفلسطينيين وقوا على جبل من هنا و اسرائيل وقوا على جبل من هناك و الوادي بينهم

17: 4 فخرج رجل مبارز من **جيوش** الفلسطينيين اسمه جليات من جت طوله **ست** اذرع و شبر

17: 5 و على راسه خوذة من نحاس و كان لابسا درعا حرشفيا و وزن الدرع خمسة الاف

شاقل نحاس

17: 6 و جرموقا نحاس على رجليه و مزراق نحاس بين كتفيه

17: 7 و قناة رمحه كنول النساجين و سنان رمحه ست مئة شاقل حديد و حامل الترس كان

يمشي قدامه

17: 8 فوقف و نادى صفوف اسرائيل و قال لهم لماذا تخرجون لتصطفوا للحرب اما انا

الفلسطيني و انتم **عبيد** لشاول اختاروا لانفسكم رجلا و لينزل الي

17: 9 **فان** قدر ان يحاربني و يقتلني نصير لكم عبيدا و ان قدرت انا عليه و قتلته تصيرون

انتم لنا عبيدا و تخدموننا

17: 10 و قال الفلسطيني انا عيرت صفوف اسرائيل هذا اليوم اعطوني رجلا فنتحارب معا

17: 11 و لما سمع شاول و جميع اسرائيل كلام الفلسطيني هذا ارتاعوا و خافوا جدا

17: 12 و داود هو ابن ذلك الرجل الافراتي من بيت لحم يهوذا الذي اسمه **يسى** و له ثمانية

بنين و كان الرجل في ايام شاول قد شاخ و كبر بين الناس

17: 13 و ذهب بنو **يسى** الثلاثة الكبار و تبعوا شاول الى الحرب و اسماء بنيه الثلاثة الذين

ذهبوا الى الحرب الياب البكر و ابيناداب ثانيه و شمة ثالثهما

17: 14 و داود هو الصغير و الثلاثة الكبار ذهبوا وراء شاول

17: 15 و اما داود فكان يذهب و يرجع من عند شاول ليرعى غنم ابيه في بيت لحم

17: 16 و كان الفلسطيني يتقدم و يقف صباحا و مساء اربعين يوما

17: 17 فقال يسي لداود ابنه خذ لاختوتك ايفة من هذا الفريك و هذه العشر الخبزات و اركض

الى المحلة الى اخوتك

17: 18 و هذه العشر القطعات من الجبن قدمها لرئيس الالف و افتقد سلامة اخوتك و خذ منهم

عربونا

17: 19 و كان شاول و هم و جميع رجال اسرائيل في وادي البطم يحاربون الفلسطينيين

17: 20 فبكر داود صباحا و ترك الغنم مع حارس و حمل و ذهب كما امره يسي و اتى الى

المتراس و الجيش خارج الى الاصطفا و هتفوا للحرب

17: 21 و اصطف اسرائيل و الفلسطينيون صفا مقابل صفا

17: 22 فترك داود الامتعة التي معه بيد حافظ الامتعة و ركض الى الصف و اتى و سال عن

سلامة اخوته

17: 23 و فيما هو يكلمهم اذا برجل مبارز اسمه جليات الفلسطيني من جت صاعد من صفوف

الفلسطينيين و تكلم بمثل هذا الكلام فسمع داود

17: 24 و جميع رجال اسرائيل لما راوا الرجل هربوا منه و خافوا جدا

17: 25 فقال رجال اسرائيل ارايتم هذا الرجل الصاعد ليعير اسرائيل هو صاعد فيكون ان

الرجل الذي يقتله يغنيه الملك غنى جزيلا و يعطيه بنته و يجعل بيت ابيه حرا في اسرائيل

17: 26 فكلّم داود الرجال الواقفين معه قائلا ماذا يفعل للرجل الذي يقتل ذلك الفلسطيني و يزيل

العار عن اسرائيل لانه من هو هذا الفلسطيني الاغلف حتى يعير صفوف الله الحي

17: 27 فكلّمه الشعب بمثل هذا الكلام قائلين كذا يفعل للرجل الذي يقتله

17: 28 و سمع اخوه الاكبر الياب كلامه مع الرجال فحمي غضب الياب على داود و قال لماذا

نزلت و على من تركت تلك الغنيمات القليلة في البرية انا علمت كبرياءك و شر قلبك لانك انما

نزلت لكي ترى الحرب

17: 29 فقال داود ماذا عملت الان اما هو كلام

17: 30 و تحول من عنده نحو اخر و تكلم بمثل هذا الكلام فرد له الشعب جوابا كالجواب الاول

17: 31 و سمع الكلام الذي تكلم به داود و اخبروا به امام شاول فاستحضره

17: 32 فقال داود لشاول لا يسقط قلب احد بسببه عبدك يذهب و يحارب هذا الفلسطيني

17: 33 فقال شاول لداود لا تستطيع ان تذهب لهذا الفلسطيني لتحاربه لانك غلام و هو رجل

حرب منذ صباه

17: 34 فقال داود لشاول كان عبدك يرعى لابيه غنما فجاء اسد مع دب و اخذ شاة من القطيع

17: 35 فخرجت وراءه و قتلته و انقذتها من فيه و لما قام علي امسكته **من ذقنه** و ضربته

فقتلته

17: 36 قتل عبدك الاسد و الدب جميعا و هذا الفلسطيني الاغلف يكون كواحد منهما لانه قد

عير صفوف الله الحي

17: 37 و قال داود الرب الذي انقذني من يد الاسد و من يد الدب هو ينقذني من يد هذا

الفلسطيني فقال شاوول لداود اذهب و **ليكن الرب معك**

17: 38 و البس شاوول داود ثيابه و **جعل** خوذة من نحاس على راسه و البسه درعا

17: 39 فتقلد داود بسيفه فوق ثيابه و **عزم** ان يمشي لانه لم يكن قد جرب فقال داود لشاوول لا

اقدر ان امشي بهذه **لاني لم اجر بها** و نزعها داود عنه

17: 40 و اخذ عصاه بيده و انتخب له خمسة حجارة ملس من الوادي و جعلها في كنف

الرعاة الذي له اي في الجراب و مقلاعه بيده و تقدم نحو الفلسطيني

17: 41 و ذهب الفلسطيني ذاهبا و اقترب الي داود و الرجل حامل الترس امامه

17: 42 و لما نظر الفلسطيني و راى داود استحققه لانه كان غلاما و اشقر **جميل المنظر**

17: 43 فقال الفلسطيني لداود العلي انا كلب حتى انك تاتي الي **بعصي** و لعن الفلسطيني داود

بالهته

17: 44 و قال الفلسطيني لداود تعال الي فاعطي لحمك لطيور السماء و وحوش البرية

17: 45 فقال داود للفلسطيني انت تاتي الي بسيف و برمح و بترس و انا اتي اليك باسم رب

الجنود اله صفوف اسرائيل الذين عيرتهم

17: 46 هذا اليوم يحبسك الرب في يدي فاقتلك و اقطع راسك و اعطي جثث جيش الفلسطينيين

هذا اليوم لطيور السماء و حيوانات الارض فتعلم كل الارض انه يوجد اله لاسرائيل

17: 47 و تعلم هذه الجماعة كلها انه ليس بسيف و لا برمح يخلص الرب لان الحرب للرب و

هو يدفعكم ليدنا

17: 48 و كان لما قام الفلسطيني و ذهب و تقدم للقاء داود ان داود اسرع و ركض نحو

الصف للقاء الفلسطيني

17: 49 و مد داود يده الي الكنف و اخذ منه حجرا و رماه بالمقلع و ضرب الفلسطيني في

جبهته فارتز الحجر في جبهته و سقط على وجهه الى الارض

17: 50 فتمكن داود من الفلسطيني بالمقلع و الحجر و ضرب الفلسطيني و قتله و لم يكن

سيف بيد داود

17: 51 فركض داود و وقف على الفلسطيني و اخذ سيفه و اخترطه من غمده و قتله و قطع

به راسه فلما راى الفلسطينيون ان جبارهم قد مات هربوا

17: 52 فقام رجال اسرائيل و يهوذا و هتفوا و لحقوا الفلسطينيين حتى مجيئك الى الوادي و

حتى ابواب عقرون فسقطت قتلى الفلسطينيين في طريق شعرايم الى جت و الى عقرون

17: 53 ثم رجع بنو اسرائيل من الاحتماء وراء الفلسطينيين و نهبوا محلتهم

17: 54 و اخذ داود راس الفلسطيني و اتى به الى اورشليم و وضع ادواته في خيمته

17: 55 و لما راي شاول داود خارجا للقاء الفلسطيني قال لابنير رئيس الجيش ابن من هذا

الغلام يا ابنير فقال ابنير و حياتك ايها الملك لست اعلم

17: 56 فقال الملك اسال ابن من هذا الغلام

17: 57 و لما رجع داود من قتل الفلسطيني اخذه ابنير و احضره امام شاول و راس

الفلسطيني بيده

17: 58 فقال له شاول ابن من انت يا غلام فقال داود ابن عبدك يسي البيتلحمي

الإصحاح الثامن عشر

18: 1 و كان لما فرغ من الكلام مع شاول ان نفس يونانان تعلقت بنفس داود و احبه يونانان

كنفسه

18: 2 فاخذه شاول في ذلك اليوم و لم يدعه يرجع الى بيت ابيه

18: 3 و قطع يونانان و داود عهدا لانه احبه كنفسه

18: 4 و خلع يونانان الجبة التي عليه و اعطاها لداود مع ثيابه و سيفه و قوسه و منطقتة

18: 5 و كان داود يخرج الى حيثما ارسله شاول كان يفلح فجعله شاول على رجال الحرب و

حسن في اعين جميع الشعب و في اعين عبيد شاول ايضا

18: 6 و كان عند مجيئهم حين رجع داود من قتل الفلسطينيين ان النساء خرجت من جميع مدن

اسرائيل بالغناء و الرقص للقاء شاول الملك بدفوف و بفرح و بمثلثات

18: 7 فاجابت النساء اللاعبات و قلن ضرب شاول الوفه و داود ربواته

18: 8 فاحتمى شاول جدا و ساء هذا الكلام في عينيه و قال اعطين داود ربوات و اما انا

فاعطيني الالوف و بعد فقط تبقى له المملكة

18: 9 فكان شاول يعاين داود من ذلك اليوم فصاعدا

18: 10 و كان في الغد ان الروح الردي من قبل الله اقتحم شاول و جن في وسط البيت و كان

داود يضرب بيده كما في يوم فيوم و كان الرمح بيد شاول

18: 11 فاشرع شاول الرمح و قال اضرب داود حتى الى الحائط فتحول داود من امامه مرتين

18: 12 و كان شاول يخاف داود لان الرب كان معه و قد فارق شاول

18: 13 فابعد شاول عنه و جعله له رئيس الف فكان يخرج و يدخل امام الشعب

18: 14 و كان داود مفلحا في جميع طرقه و الرب معه

18: 15 فلما رأى شاول انه مفلح جدا فزرع منه

18: 16 و كان جميع اسرائيل و يهوذا يحبون داود لانه كان يخرج و يدخل امامهم

18: 17 و قال شاول لداود هوذا ابنتي الكبيرة ميرب اعطيك اياها امراة انما كن لي ذا باس و

حارب حروب الرب فان شاول قال لا تكن يدي عليه بل لتكن عليه يد الفلسطينيين

18: 18 فقال داود لشاول من انا و ما هي حياتي و عشيرة ابي في اسرائيل حتى اكون صهر

الملك

18: 19 و كان في وقت اعطاء ميرب ابنة شاول لداود انها اعطيت لعدريئيل المحولي امراة

18: 20 و ميكال ابنة شاول احبت داود فاخبروا شاول فحسن الامر في عينيه

18: 21 و قال شاول اعطيه اياها فتكون له شركا و تكون يد الفلسطينيين عليه و قال شاول

لداود ثانية تصاهرني اليوم

18: 22 و امر شاول عبيده تكلموا مع داود سرا قائلين هوذا قد سر بك الملك و جميع عبيده قد

احبوك فالان صاهر الملك

18: 23 فتكلم عبيد شاول في اذني داود بهذا الكلام فقال داود هل مستخف في اعينكم مصاهرة

الملك و انا رجل مسكين و حقير

18: 24 فاخبر شاول عبيده قائلين بمثل هذا الكلام تكلم داود

18: 25 فقال شاول هكذا تقولون لداود ليست مسرة الملك بالمهر بل بمئة غلفة من

الفلسطينيين للانتقام من اعداء الملك و كان شاول يتفكر ان يوقع داود بيد الفلسطينيين

18: 26 فاخبر عبده داود بهذا الكلام فحسن الكلام في عيني داود ان يصاهر الملك و لم تكمل

الايام

18: 27 حتى قام داود و ذهب هو و رجاله و قتل من الفلسطينيين مئتي رجل و اتى داود

بغلفهم فاكملوها للملك لمصاهرة الملك فاعطاه شاول ميكال ابنته امراة

18: 28 فرأى شاول و علم ان الرب مع داود و ميكال ابنة شاول كانت تحبه

18: 29 و عاد شاول يخاف داود بعد و صار شاول عدوا لداود كل الايام

18: 30 و خرج اقطاب الفلسطينيين و من حين خروجهم كان داود يفلح اكثر من جميع عبيد

شاول فتوقر اسمه جدا

وامثلة الاضافه التي في السبعينية

	<i>LXX</i>	<i>Retroverted variant</i>
17:5	χαλκοῦ + καὶ σιδήρου brass + and iron	נחשת + וברזל
17:8	πολέμῳ + ἐξ ἐναντίας ἡμῶν battle + toward us	מלחמה + לקראתנו
17:32	μὴ + δὴ + συμπεσέτω let not + I pray + fall	אל + נא + יפל
17:36	+ οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτὸν καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραηλ διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος + + shall I not go and smite him and remove today disgrace from Israel, for who is this uncircumcised +	הלוא אלך והכתיז והסרותי + היום תרפה מעל ישראל כי מי הערל הזה +
17:37	τοῦ ἀλλοφύλου + τοῦ ἀπεριτμήτου + τούτου this + uncircumcised + Philistine	הפלשתי + הערל + הזה
17:40	πρὸς + τὸν ἄνδρα + τὸν ἀλλόφυλον to + the man + the Philistine	אל + האישי + הפלשתי
17:42	καὶ εἶδεν + Γολיאθ and saw + Goliath (subject)	וירא + גלית
17:43	+ καὶ λίθοις καὶ εἶπεν Δαυίδ οὐχὶ ἀλλ' ἢ χεῖρῳ κύνος + + and stones and David said, No, but rather ...+	ואבנים ויאמר דוד לא כי אם... + +
17:46	καὶ ἀποκλείσει σε κύριος + σήμερον and the Lord will deliver you + today	ויסרך ה' + היום
17:47	καὶ παραδώσει + κύριος	ונתן + ה'

	and will give + the Lord (subject)	
17:49	λίθον + ἓνα stone + one	אבן + אחת
17:49	καὶ διέδρυ ὁ λίθος + διὰ τῆς περικεφαλαίας + εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ and the stone penetrated + through the helmet + into his forehead	ותטבע האבן + בעד הכובע + במצחו
18:6	+ εἰς συνάντησιν Δαυειδ + + towards David +	+ לקראת דוד +
18:22	+ λέγων - + saying	+ לאמר +
18:22	λαλήσατε + ὑμεῖς speak + you (pl., subject pronoun)	דברו + אתם
18:24	κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα + ἃ + ἐλάλησεν according to these things + which + he spoke	כדבריים האלה + אשר + דבר
18:27	τὴν Μελχολ θυγατέρα αὐτοῦ + αὐτῷ + his daughter Michal + to him	את מיכל בתו + לו +

فلغي اعداد واضح انه لمنع التعارض مثل 17: 55 - 58 مع 16: 17-23

ولغي 18: 17-19 ليلغي صعوبة الفهم مع 20-26

ولغي 18: 1-5 لكي لا يخطئ اليونانيون فهم الاعداد

ولغي 18: 10-11 لانه ستاتي ايضا في 19: 9-10

وبالطبع الاعداد من 17: 12-31 بسبب انها تخبر بقصه يراها البعض لا تسير في سياق

الاعداد وهو ان داود ارسل من ابوه ليحضر طعام الي اخوته وسماعه لجليات وسؤاله عن

المكافئة وطلب ان يبارزه

اما الرد علي من ادعي ان المترجم للسبعينية ترجم من نص مختلف تماما فهذا خطأ لان

1 لو كانت تنقل من نص مختصر لما كانت اضافة شروح

2 الاعداد تنقل نفس الالفاظ ولكن لغت الاعداد التي قد تحير القارئ في فهمها

علي سبيل المثال للالفاظ

קסא	συνάγω	collect	17:1, 1, 2
מחנה	παρεμβολή	camp	17:2, 46
חנה	παρεμβάλλω	encamp	17:1, 2
ערך	παρατάσσω	draw up battle lines	17:2, 8
ק/כובע	περικεφαλαία	helmet	17:5, 38
מערב(ו)ח	παράταξις	ranks	17:8, 10, 36, 45 (also 17:4)
חרף	ὠνειδίζω	defy	17:10, 36, 45
ירא	φοβέομαι	fear	17:11, 18:12
כלי	κάδιον	wallet	17:40, 49
ישר	εὐθύνω	be set right	18:20, 26

فهو ملتزم بتعبيرات المهمة في الاصحاح يؤكد انه ليس منقول من نسخه مختلفة

وليس تعبيرات بل جمل ايضا

- καὶ ἐὰν δυνηθῆ ... καὶ ἐσόμεθα
 17:33 עָלְהָלָ ... תִּלָּחֵל
 ... to go ... to fight
 πορευθῆναι... τοῦ πολεμεῖν
- 17:40 וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכֵלֵי הַרְעִים אֲשֶׁר לוֹ
 And he put them in the shepherd's bag *which he had*.
 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμεικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ
- 17:42 נַעַר וְאֲדַמְנִי עִם יִפְהַ מְרֵאָה
 He was a boy, ruddy *with beauty of appearance*.
 αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν
- 17:43 תָּתָא בָּא אֵלַי בְּמַקְלֵי
 You come against me with (lit. *in*) sticks.
 σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμέ ἐν ῥάβδῳ (reflecting variant בְּמַקְלֵי, with a stick)
- For a similar use of ἐν, see vv. 43b, 45, 47; 18:6.
- 18:8 וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה
 And *this matter (word)* was evil in his eyes.
 καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαουλ περὶ τοῦ λόγου
 τούτου
 And *the word* was evil in the eyes of Saul concerning *this word*.
- For similar constructions, see 18:20, 23, 26.
- 18:12 וַיִּירָא שְׂאוֹל מִלִּפְנֵי דָוִד
 Saul was afraid *from the face* of David.
 καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ προσώπου Δαυειδ

- 18:22 וְכִי הָיָה מֶלֶךְ
 the king is fond of (lit., *in*) you
 ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν σοί (cf. also v. 25)
- 18:27 וַיֵּלֶךְ הוּא וְאִנְשָׁיו
 And he went out, *he and his men*.
 καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ
- 18:27 וַיִּכּוּ בְּפִלְשְׁתִּים
 literally: And he smote *in* the Philistines.
 καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις

وبناء عليه فان الدكتور ايمانويل توف يشرح في كتاب

collected essays on the Septuagint

ان الاختلاف والحذف هو فقط اسلوب مترجم

ولا يوجد سبب لاضافه هذه الاعداد اما عن الحذف فالسبب واضح وهو تنسيق سياق الاعداد

مما يؤكد ان النص العبري صحيح والسبعينية التفسيريه نظمت فقط للشرح

اما عن تعليق المشكك علي كلام الدكتور القس منيس عبد النور

أليس بقوله : « فلما رأى المترجم في النسخة السبعينية ذلك أسقط من ترجمته هذه الآيات وتوهم

أنه يحل الإشكال بهذا التصرف» ما يشين الكتاب المقدس الخالي من التحريف

فما هو المشين ؟ هل لان مترجم اسلوبه تفسيري متحرر قرر ان يشرح يعتبر شئ مشين ؟

فماذا نقول علي ترجمات قرانك التي غيروا كل الالفاظ المشينه بالفعل مثل مريم التي احصنت

***** اذا عاتب مترجمين قرانك اولا قبل ان تتكلم في الترجمات لانك واضح لا تفهم في

انواعها

ولكن لم يجرؤ احد علي مساس الاصل العبري

واخيرا المعني الروحي

من تفسير ابونا تادرس يعقوب واقوال الاباء

داود يفتقد إخوته:

قدم لنا قيصريوس أسقف *Arles* تفسيراً رمزياً لقصة داود وجليات عن القديس أغسطينوس، جاء فيه:

[عندما أرسل (يسى) ابنه داود لينظر إخوته، يبدو أنه كان رمزاً لله الأب. أرسل يسى داود يبحث عن إخوته، وأرسل الله ابنه الوحيد الذي قيل عنه: "أخبر باسمك إخوتي" (مز 22 (21): 23). بالحقيقة جاء المسيح يبحث عن إخوته، إذ قال: "لم أرسل إلا إلى خراف إسرائيل الضالة" (مت 15: 24).

"قال يسى لداود ابنه: خذ لإخوتك إيفة من هذا الفريك وهذه العشر الخبزات واركض إلى المحلة إلى اخوتك" [17]. الإيفة يا إخوة هي ثلاث كيلات؛ في هذه الكيلات الثلاث نفهم سر الثالوث. لقد عرف إبراهيم هذا السر جيداً عندما تأهل لإدراك سر الثالوث في الثلاثة أشخاص تحت شجرة البطمة بممرا فأمر أن يُعجن ثلاث كيلات دقيق (تك 18: 6). إنها ثلاث كيلات، لذلك أعطى يسى ذات الكمية لابنه. وفي العشر قطع من الجبن ندرك [الوصايا العشر](#) للعهد القديم. هكذا جاء داود ومعه الثلاث كيلات والعشر قطع من الجبن ليفتقد إخوته الذين كانوا في المعركة، إذ كان المسيح قادماً بوصايا الناموس العشر وسر الثالوث ليحرر الجنس البشري من الشيطان [135].

3. داود يقتل جليات:

جاء داود يفتقد إخوته من أبيه وأمه بالفريك والخبز والجبن، لكنه إذ رأى إخوته - شعب الله - في مأزق يعيرهم رجل أغلف بدأ يتساءل: "ماذا يفعل للرجل الذي يقتل ذلك الفلسطيني ويزيل العار عن إسرائيل؟! لأنه من هو هذا الفلسطيني الأغلف حتى يعير صفوف الله الحي؟!". [26]. وإذ سمع أخوه الأكبر اليآب حمى غضبه عليه قائلاً له: "لماذا نزلت؟ وعلى من تركت تلك الغنيمات القليلة في البرية؟ أنا علمت كبرياءك وشر قلبك، لأنك إنما نزلت لكي ترى الحرب" [28]. وجاءت إجابة داود بسيطة ومملوءة حكمة: "ماذا عملت الآن؟ أما هو الكلام؟!". لم يدخل معه في جدال، لأنه رجل إيمان لا يحب كثرة الجدل بل العمل. إنه وقت للعمل!

يقول القديس أغسطينوس: [الآن، إذ جاء داود انتهره أحد إخوته قائلاً: "لماذا نزلت؟ وعلى من تركت تلك الغنيمات القليلة؟" [28]. وبخ هذا الأخ حاسداً داود رمز ربنا، متمثلاً بالشعب اليهودي الذي افتري على المسيح الرب. مع أنه جاء لخلص الجنس البشري، إذ أهانوه باتهامات كثيرة: "لماذا تركت الغنم ونزلت إلى المعركة؟". ألا تحسب هذا ما نطق به الشيطان بشفتيه، حاسداً لخلص البشر؟ أليس كمن يقول للمسيح: "لماذا تركت التسعة وتسعين خروفاً وأتيت تطلب الخروف الواحد المفقود لترده إلى حظيرة الغنم بعدما حررتة بعصا الصليب من يد جليات الروحي، أي من قوة الشيطان؟ لماذا تركت هذه الغنيمات القليلة؟ لقد نطق بالصدق لكن بروح

شرير متعجرف. لقد أراء يسوع أن يترك التسعة والتسعين خروفاً لكي ينشد الواحد ويرده إلى حظيرته، أي إلى صحبة الملائكة.

والمجد لله دائماً